

Přílohy

Příloha č. 1: Otázky v řízeném rozhovoru

1. Jak vnímáš dobrovolníka? Co pro Tebe znamená?
2. Jaký by dobrovolník měl podle Tebe být?
3. Chceš, aby Tě spíš doprovázel, vedl, anebo obojí, dle situace?
4. Je v něčem dobrovolník podobný učiteli? V čem?
5. Je v něčem odlišný od učitele? V čem?
6. Při jakých činnostech se nejčastěji setkáváš s dobrovolníky?
7. Myslíš, že by jsi se mohl/a těmto činnostem věnovat i s někým jiným? Např. s někým z rodiny, ze školy?
8. Proč ano? / Proč ne?
9. Myslíš, že je v Tvém životě dobrovolník důležitý?
10. Co od dobrovolníka nejvíce očekáváš?
11. Co od dobrovolníka naopak vůbec neočekáváš?

Příloha č. 2: Přepis rozhovoru s respondentem

Olga: „*Jaký by dobrovolník měl podle Tebe být? Jak si ho představuješ?*“

Denis: „*Dobrovolník...dobrovolník...no, já nevím.*“

Olga: „*Dobrovolník Ti pomáhá s tím, co potřebuješ. V Haluzu jsou také dobrovolníci, jako třeba Arnoštka, Adam a další.*“

Denis: „*Ano, dobrovolník..*“

Olga: „*Jak si ho představuješ? Jaký je?*“

Denis: „*Dobrovolník. Tak je to třeba kámoš, vysoký kámoš.*“

Olga: „*A má nějaké vlastnosti?*“

Denis: „*Pocity.*“

Olga: „*Jaké pocity máš na mysli?*“

Denis: „*Pocity...*“

Olga: „*Abyste se spolu cítili dobře?*“

Denis: „*Ano, ano, abych se cítil dobře.*“

Olga: „*Ano, to je důležité.*“

Denis: „*Ano, důležité*“

Olga: „*A jací ještě jsou? Jaký mají pro Tebe význam?*“

Denis: *„Jsou třeba, jsou prima. A co znamenají? Ani nevím.“*

Olga: *„Chceš, aby tě dobrovolník spíš doprovázel, vedl anebo obojí, podle situace.“*

Denis: *„No, já tedy nevím.“*

Olga: *„Jsi radši, když Ti dobrovolník pomáhá, ale moc Ti neříká co a jak. Aneb jsi radši, když Ti hodně radí a vede Tě?“*

Denis: *„Nevím.“*

Olga: *„Dobře. Denisy, připomínají Ti dobrovolníci v něčem učitele?“*

Denis: *„Z Haluzu? Učitele? Ne. Možná, že ten Karel. Přejde mi strašně jako učitel.“*

Olga: *„Čím ti Karel připomíná učitele? Co je na něm učitelského?“*

Denis: *„Nevím, tak zásadně, tak jako mi ho připomíná. Mám z něj takový pocit.“*

Olga: *„A jsme opět u pocitu. A co ostatní dobrovolníci?“*

Denis: *„Dobrovolník? Tady zrovna v Haluzu spíš ne, spíš jako kamarádi.“*

Olga: *„Jsou tedy v něčem odlišní? Myslím kamarádi od učitele.“*

Denis: *„Jo.“*

Olga: *„Jinak se s nimi mluví?“*

Denis: *„Jo.“*

Olga: *„Jak jinak?“*

Denis: ---

Olga: „A jak s nimi trávíš svůj čas?“

Denis: „S kamarády jsem úplně nejčastěji. S dobrovolníkem ne tak často. S učiteli jsem častěji.“

Olga: „Dobře. A při jakých činnostech se setkáváš s dobrovolníky.“

Denis: „S dobrovolníky? Třeba, třeba na táborech, nebo na víkendovce, nebo na nějakých jiných akcích. Nebo tak.“

Olga: „Myslíš, že bys ses mohl věnovat těmto činnostem i s někým jiným. třeba s rodiči nebo s učiteli?“

Denis: „Třeba, ano.“

Olga: „Myslíš, že by to bylo stejné?“

Denis: „Je to jedno.“

Olga: „Ano? Myslíš, že by to bylo stejné jet na tábor s učitelem jako s někým z Haluzu nebo z rodiny?“

Denis: „No, učitelé jsou ti, co nás učí. Rodiče nás vychovávají, s těmi bydlíme. A Haluz? To je organizace, dělají tábory a různé akce, víkendovky, tábory a akce.“

Olga: „A když jsi s společně s dobrovolníky z Haluzu, jak si připadáš? Jak se s nimi cítíš?“

Denis: „Náladově. Pocit mám dobrý. Jezdím s nimi rád. A tak.“

Olga: „Prima, to je skvělé. Ještě poslední tři otázky. Jsou pro Tebe dobrovolníci důležití?“

Denis: „*Ano. Těším se na víkendovku.*“

Olga: „*Prima. Je něco, co od nich očekáváš?*“

Denis: ---

Olga: „*Jdeš s nimi na sraz a máš nějaké očekávání, nějakou myšlenku?*“

Denis: „*Ano, také to mám pocitově, že se na ně těším. Hlavně tu vidím Klárku, a to jsem moc rád.*“

Olga: „*Takže nejvíc se těšíš na Klárku. Těšíš se ještě na něco?*“

Denis: „*Ještě se těším na víkendovku. S Klárkou. A na tábor. S Klárkou?*“

Olga: „*A co bez Klárky?*“

Denis: „*Bez Klárky? No, to by asi nebylo úplně ono.*“

Olga: „*Je něco, co od dobrovolníků vůbec neočekáváš?*“

Denis: „*Klárka je v podstatě hlavní vedoucí tábora a víkendovky. Teď zrovna není tábor. Bude víkendovka. Má nemocného kocoura a hodně práce..*“

Olga: „*Aha. A ještě poslední otázka, ano?*“

Denis: „*Ano.*“

Olga: „*Je něco co od dobrovolníků z Haluzu nečekáš?*“

Denis: „*Nudu u Haluzu.*“

Olga: „*Denisy, děkuji Ti za rozhovor.*“

